

Протокол

№

гр. София, 29.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8448** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11,15 часа:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Д. НГА Н. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. М. К., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ – „В.“ – редовно призован, се представлява от юриск. Г. П., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата

ДОКЛАДВА постъпил по делото на 15.9.2023 г. социален доклад от ДСП –Т..

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Да се приемат представените доказателства. В днешното съдебно заседание представям и моля да приемете: доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете, изготвен от социален работник ЗД – „В.“, който не е приложен към изпратената от „В.“ административна преписка. Представям и свидетелство за съдимост на жалбоподателя и удостоверение от НСлС, също и удостоверение за раждане на В. Д. Н.. Считаю същите за относими и необходими за изясняване предмета на делото. Моля да приемете административната преписка. По отношение на социалния доклад – също да се приеме. С оглед дадената

ми възможност вода свидетел – И. Р. от [населено място].

Ю.. П.: Оспорвам жалбата. Да се приемат представените по делото доказателства. Какво ще се доказва със свидетелски показания?

АДВ. К.: Ще докажем, че обективизираното в двете заповеди не отговаря на действителната фактическа обстановка, а именно че детето е насилвано и оставяно без надзор.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото документите по административната преписка, представени с писмо изх. № 2202-94Д-00-0426 от 16.8.2023 г. на директор на ДСП – „В.“, заповед № ЗД/Д-С-ВР-042/24.7.2023 г. на директор на ДСП – „В.“ и заповед с номер ЗД/Д-С-ВР-043 от 1.8.2023 г. на същия; доклад за оценка спрямо детето В. Д. Н. от 21.7.2023 г., свидетелство за съдимост на жалбоподателя, удостоверение от 5.9.2023 г. от НСлС; удостоверение за раждане на В. Д. Н. и социален доклад за В. Д. Н. от 14.9.2023 г. от отдел „Закрила на детето“ – Т..
ДОПУСКА до разпит водения свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатия свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля по представена лична, както следва:

И. Р. И., български гражданин, на 35 години, неосъждан, без дела и родство със страните. Колеги сме с жалбоподателя и съседи сме.

Личната карта се върна на свидетеля.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА свидетеля за наказателната отговорност, която носи съгласно чл. 290, ал. 1 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелят обеща да говори истината.

На въпроси на адв. К. **СВИДЕТЕЛЯТ** разказа: Живеем в едно село с жалбоподателя и сме колеги. Двамата работим във фирма „Й. и син“ и живеем в Нови Искър, [населено място]. Познавам жалбоподателя от много време, 6 – 7 години, но сме колеги от 1 година. Посещавал съм дома на жалбоподателя, даже му помогнах лично да почистим с багер двора му. Влизал съм в тях, има баня, стая на детето. Познавам детето много добре, а то освен баща си друг не признава. Като са идвали в нас, сме ходили все заедно за материали, до кафето. Работното време на жалбоподателя е от 8,00 до 17,00 часа, но началникът е разбран човек и го освобождава от работа. Детето идва и с него на работа. Имаме детски кът на работа, има храна и напитки. Жалбоподателят живее с майка си, баба си и вуйчо му. Лятото не работят детските градини, но детето е записано в детска градина „К.“, на 150 м от къщата. Детето има личен кът. Колкото пъти са идвали в нас на гости и сме се срещали за кафе, детето си играеше в градинката и дори веднъж не съм видял детето да боледува. Лично съм го карал на лекар в [населено място] за профилактика. В повечето случаи, когато Д. е на работа, детето остава с майка му. Тя работеше на смени, а понякога с прабаба му.

Вуйчо му също там помага. Когато е на работа и детето е с нас, то е долу, където има охрана и детски кът, както и храна. Ако има нещо, колегата веднага ни звъни и отиваме при детето – или аз, или той. Детето е обгрижвано много добре. Когато му го отнеха, той 2 седмици не ядеше, постоянно ѝ повтаряше името. Свидетел съм, че то не говори с чужд човек, а само покрай него се отпуска. Покрай чужди хора, това което съм виждал, е, че тя е страшно привързана към него и освен „тате“ друго не знае. Детето нито е оставено скъсано, нито гладно. Винаги ходеше с чантичка на гръбчето, където имаше храна, сокчета. Никога не ѝ е викал. Той е спокоен човек и нито вика, нито се кара. Не съм виждал той или някой друг от семейството му да се кара на детето. Не съм виждал детето да остава без възрастен. Ако някой от семейството не е могъл да го гледа, детето е идвало с нас, а началникът ни го е пускал от работа и пак му е плащал, от човечност. Бабата е пенсионерка и за да не води детето с нея по жегите, шефът го пуска от работа и то си е с него.

Известен ми е случаят, в който детето заедно с братовчед си изчезна. Лично аз ходих да го търся. Беше много горещо и той ги остави за да иде в магазина, за да не ги води по жегата. Като се върнал, прозорецът бил счупен и не намерил децата. Звъннал на мен, на шефа ми и тръгнахме да търсим детето. Говорихме с този М. – племенникът му, който не можеше да ми обясни нищо. Дори аз го питах: „Защо го направи това?“, а той седи срещу мен и ми се смее. Отидохме в парка, където ги е оставил и си тръгна. Тръгнахме в различни посоки. Хората са казали, че са се обадили в полицията. Отидохме към Трето районно управление. Седяхме 15 – 20 минути и дойде човек от Детска педагогическа стая. Два часа беше вътре. Седя и чакам. Говорих с полицаите. Човекът от Д. излезе, обърна се към М. и каза: „О., че повече няма да правиш така!“. А той всичко си е признал: че е счупил прозореца и т.н. Мислех, че вече всичко е наред, но след 2 – 3 дни се оказа нещо съвсем друго.

По телефона, когато ни се обади да ни каже за детето, на жалбоподателя му трепереше гласа. Беше сменил и цвета на кожата си. Беше страшно притеснен. Първо не са го допуснали вътре в комисията. Излезли и казали, че ако не подпише документ, че се съгласява, ще му бъде повдигнато досъдебно производство. Бил е заплашен. А му дават и документ, че се съгласява да му бъде върнато. В момента детето е в Т., в приемно семейство. За толкова време бащата е ходил само веднъж да го види. Опитваше се да се свърже с хората. Отказваха му. Адвокатката подаде жалба, за да му изпратят документ от Т. за посещаване на детето.

Д. редовно посещава социална служба на „К. В.“. Раздялата с детето му не му се отразява добре. Само В. „му е в устата“.

На въпроси на юриск. П. СВИДЕТЕЛЯТ каза: Много пъти съм посещавал дома на жалбоподателя, не съм ги броил. Не живея в тях и не знам в дома му дали детето е оставало само. Че той посещава социални услуги, знам, защото го освобождават от работа. Казва, че там отива, оттам са ми впечатленията.

Поради изчерпване на въпросите СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме доказателствени искания, няма да сочим доказателства.

Като взе предвид становищата на страните, че няма да сочат други доказателства, и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. К.: Моля да уважите подадената жалба и да отмените обжалваната заповед като неправилна и незаконосъобразна по съображения, изложени в жалбата. С оглед събраните в настоящото производство доказателства се установи, че не са налице предпоставките за прилагане на най-тежката мярка за закрила на дете. Предвижда се само в случаи, когато има непосредствена опасност за живота на детето. Не се доказва, че детето е физически и психически наранено или живеещо в среда на насилие. Съгласно чл. 9 от Конвенцията за правата на детето е допустимо отделянето на детето, но ако има упражнено насилие. В настоящия казус няма данни за упражнено домашно насилие. Не са ангажирани доказателства, че родителят negliжира интересите на детето и че същото е оставяно без надзор. Няма причина за раздяла на детето с родител. Не се констатира материалноправните предпоставки за издаване на заповед за настаняване на детето извън дома до произнасяне на съда с решение. Моля да приемете, че не е налице разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 4 от ЗЗДет. Не са ангажирани данни за упражняване на насилие над детето. Не се установи, че и друг член на семейството е упражнявал насилие. Не е установено детето да е недохранено или малтретирано. Във всеки случай следва да се съблюдава интереса на детето, като спешното разделяне с родител не е такова.

С оглед на изложеното моля да отмените обжалваната заповед.
Моля да ни присъдите сторените разноски. Представям списък.
Моля да ми бъде даден срок за представяне на писмени бележки.

Ю. П.: Относно спешните мерки, за които говори ищецът, заповедта е прекратена. В новата заповед за настаняване не фигурира спешно настаняване. Става въпрос за искане за прекратяване на настаняването. Това, което са помолили, е да бъде реинтегрирано детето в семейството на баща му. За да стане това, следва да се изследва годността на родителя да се грижи за детето. Той посещава социална услуга, но няма доклад на доставчик на социална услуга. Без такъв доклад това не може да стане. Говори се за насилие, но negliжирането също е насилие. Това, че е оставяно системно без родителски надзор, е установено след разговор с братовчеда Д.. Днес разбрах, че преди месец майката е подала декларация, с което декларира съгласието си детето да се впише в регистър за осиновяване. Тоест няма условията за реинтеграция.

Моля да ми бъде даден срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ДАВА възможност на страните в едноседмичен срок да представят писмени защиты и ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Съдебното заседание приключи в 11,49 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

